

פיצוי יהורם בן-מאיר

בית הוא המילה בית

בית הוא המלה
בית

כשאני מצמיא את
עצמי אני
יוצא

בית בכל מקום
מוצא
אותי
אני מלה נרדפת
לו

זה ביתי ואנוהו

אפתח את השיר בלחם
פרוס, גרוס קמח
שחור, לחם
לחמנו, טבלנו
ולו כזית.
ועתון דבר. אדם לעמל
יולד

כל הבית תפוח
אדמה אחד. אבא חלק לשלשה:
ילד, אמא, אבא.

פעמים אהבה מדמה עצמה לארוחת
ירק.

וכל התמונה הזאת אמת
ואמונה
שלמה,
ואשר מחוצה לה אינו
ישנו

אלה היו קורות בתינו.
בחול, לבוא שבת של
לב.

והיו הדברים האלו קימים
שלא פימים בדברי
הימים.

העברית יסדה

העברית יסדה את העיר
העברית

הראשונה

ולשונה חול ולשונה עברית

שונה היא מכל עיר
יסודה על ימים
סודה חול וכחל בשפת
הים

בלכתה במלאכתה בשנתה
למן שנתה הראשונה
היא שונה
עברית

לבוא מועד היא לובשת אד
תכלת ולבן
זה חוגג מאיר
או מוטב פושטת
להיות שנת כוחל
ומוחל

היא תישנית בישנית
רחמנית תחמנית
גמלנית חסד עמלנית

העברית יסדה את העיר
העברית הראשונה
מסדה עברית של חול

שנית מסדה לא
יפול